

315380 Полтавська обл.
пос Градизьк
ул Луначарського 7
Коврига Д.С.

Шановна редакція газети «Сільські Вісті»

Прочитавши в газеті «Сільські Вісті» від 09/XII-88 №282 статтю «33-й голод» і споминаючи той період життя і я хочу поучаствовать в споминах того ужасу того 1933 року.

Я Коврига Дмитро Семенович народження 1912 року, інвалід Великої Вітчизняної Войни, проживаю в п.Градизьк по вулиці Луначарського №7, Глобинського р-ну, Полтавської обл.. До 1957 року було таке село Гусине но в 1957 р в зв'язі з будівництвом і пуском Кремгес і затоплення території села Гусине таке село було ліквідоване. Більшість жителів цього села було переселено в Херсонську обл. а то деякі жителі переселилися хто куда хотів, тому я іще деякі жителі переселилися в райцентр того времені Градизьк де і січас проживаю. Тому я хочу доп. що написати того времені 1933 року що происходило на моїх очах. с.Гусине було невелике село десь до 300 дворів і до 800 чел населення, в той період 1933 р був уже організован колгосп «Україна».

Я хочу повідомити, що в мене ніяких архівних документів про с. Гусине того часу немає, та і обще їх немає, тому я хочу написати про те, що того часу проходило на моїх очах в с. Гусине.

Я в те время в колгоспі працював в конторі к-пу по обліку трудоднів. Перше всьо хочу зробити порівненнь причину такої голодовки 1933р з 1921 роком коли була така ужасна засуха. Я в те время уже пас скот, в нас месность болотиста, по серед села було озеро «Каїра» то все було повисихало, що ні батьки ні діди такого незнали, а що врожаю то все позасихало, а от голодовки і загибілі із голоду людей такого як в 1933 р. небуло. То с. Гусиному від голоду загинуло людей в мене точної цифри немає, но неменше 20-25% від всього населення причиною таке було не від того, що не врожай був, а того, що колгоспникам на трудодні не видавали нічого, а вкого може, що вирросло на садибах то ходили «активісти» по дворах і забирали все, що вирросло на садибах, та, ще в Гусине присланий був головою сільради изверг який недавав спокою своєму «активу» які ходили по хатах шукали може хто, що приховав,

розкуркулювали людей які або нейшли в колгосп або мали хоч пару волів. Всіх розкуркулювали вигонили з хат і сами посилялись в цих хатах. Всі ці люди та і другіє від голоду померли. Похорон ніяких не було бо нікому було хоронить Мій батько а так-же моеї дружини померли так же від голода. Все те, що було пережито описати не можливо Як люди криси їли, рвали у воді рогіз та молодий очерет та їли но однак не виживали.

Шановна редакція може я не те, що треба і неграмотно написав то пробачте, краще немогу. Як получете то може повідомете яке ваше мненіє. Адрес.

315380 Полтавська обл.
Глобинський р-н.
пос Градизьк
ул Луначарского- 7
Коврига Дмитро С.

12/XII-88